

COMISSIONS

Article publicat per Joan Puigcercós* el 2/9/04 al Diari de Girona

S'acosten temps difícils per a un sindicat tan important com Comissions Obreres de Catalunya. Difícils perquè ja fa temps que la direcció catalana d'aquest sindicat està patint el dirigisme i l'espanyolisme de la seva direcció estatal. Fins ara Joan Coscubiela i la seva gent havien capejat els excessos nacionalistes espanyols, és clar, de l'anterior secretari general, i de l'actual José Luis Fidalgo. Excessos com la negativa a discutir, o tan sols a debatre, la idea d'un marc català de relacions laborals i espai social propi per Catalunya. L'esforç de tants anys i de tanta gent és dinamitat per personatges com Fidalgo. Massa sovint les declaracions de Fidalgo sobre la unitat de mercat, d'Espanya és clar, semblen les de José Antonio Cuevas, cap de la patronal espanyola més rànica. Fins ara, els representants i les federacions catalanes de CCOO han aguantat dignament i amb una mica d'estoïcisme el xàfec centralista, però ara la cosa es precipita. És molt difícil que un sindicat amb una trajectòria tan rica i tan compromesa amb la defensa de l'Estat del Benestar, pugui avalar un tractat constitucional europeu com aquest. Un tractat, embrió de la futura constitució, que no solament consolida el model de protecció social europeu sinó que ens deixa a la intempèrie del model més neoliberal. La direcció espanyola de CCOO ja ha dit sí a aquesta Constitució, però què passarà a Catalunya? El catalanisme i l'esquerra en general, necessita uns sindicats lliures i flexibles, però sobretot amb càrrega ideològica per no esdevenir simples gestors laborals. Esperem que l'habilitat i experiència de Joan Coscubiela i el seu equip puguin trobar una sortida a l'atzucac en el qual els ha posat la direcció espanyola.

* Diputat d'ERC al Congrés